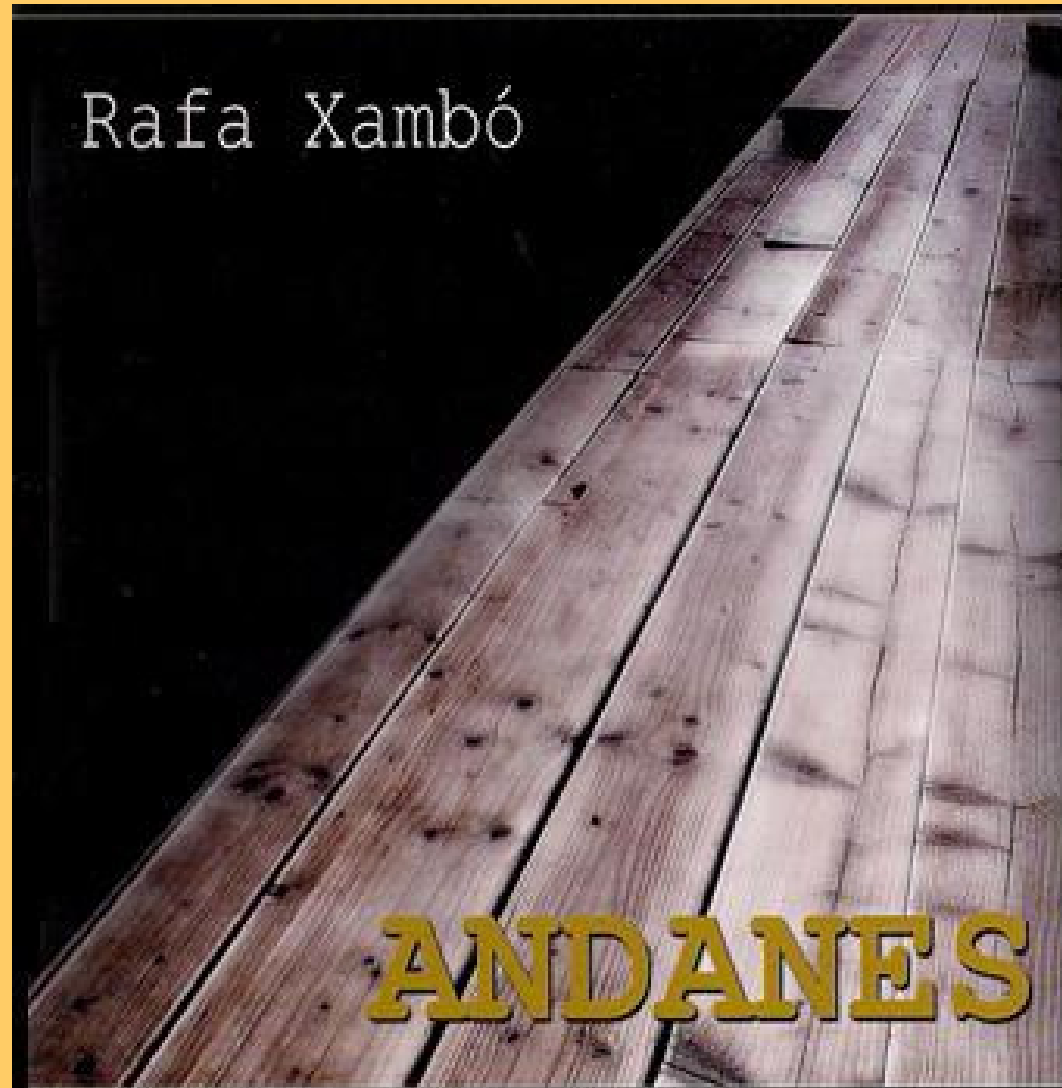

Rafa Xambó

Andanes

A GLASGOW

Guaita els bedolls des del cau solitari
Arbres del nord que acompanyen les hores
Núvols i pluja incessant
Com un sostre de marbre
Llàgrimes d'un planeta que es mou.

Tot ho encomane a l'atzar d'aquest viure
Busque al silenci paraules perdudes pupil•les
Venen ocells africans
A estiuar a la fresca
M'imagina que t'han vist vora mar.

Salte pel pont cap al riu que s'endu les cabòries
Vaig carregat de no res mentre els ulls em festegen
Sóc un feix d'abraçades
Glatiment dels teus nusos
Un racó d'un celler per si vols beure amb mi.

I me'n vaig cap endins
Cercant la solitud
Amb una altra cançó
I amb un regust de tu
Que m'ha arribat de lluny.

Tot ho encomane a l'atzar d'aquest viure
Busque al silenci paraules perdudes pupil•les
Sóc un feix d'abraçades
Glatiment dels teus nusos
Un racó d'un celler per si vols beure amb mi.

I me'n vaig cap endins
Cercant la solitud
Amb una altra cançó
I amb un regust de tu
Que m'ha arribat de lluny.

Lluny, lluny, lluny
(Lletra i música: Rafa Xambó)

VESTIT DE NEU

Camine vestit de neu
I enyore els teus ulls de sol
Tot el fred que m'embolica
Me'l trauries tu d'un vol

Fer hivern sense els teus llavis
Desterrat de la saó
Fa les hores pedres negres
Que redolen per un buit

També és dolça melangia
L'escenari dels records
Queviures de l'harmonia
Campanes batent el cor

Camine vestit de neu
I enyore els teus ulls de sol
Tot el fred que m'embolica
Me'l trauries tu d'un vol

Desficies de viatger
Converses amb mi mateix
Imatges que van i venen
Quan tanque els ulls i t'hi veig

Vestida de roig, nineta,
Bicicleta en el cantó
L'estiu em traurà la pena
I et faré una altra cançó

(Lletra i música: Rafa Xambó)

ANCORADA

Aquest joc de sentits
Em pren sovint amb força,
Desprèn l'alè de boques
Eixutes per derrota.

Em pren com si mai més
Hagués jo d'habitar-lo;
Se'm fugen de les mans
Els angles del paisatge.

On deixaré les àncores
Del meu vaixell de vidre?
Tensen les hores aigües
Incertes, insensibles.

On deixaré les marques
Del meu auster viatge?
Si l'aire mou l'arena
I el crit és subterrani.

(Lletra: Isabel Garcia Canet
Música: Rafa Xambó)

L'HOME A L'ANDANA

Hi ha un home a l'andana És l'home del sac
Guaitant en el buit El vell del cantó
Metall de mirada Prenent el solet
Passió d'infinít Oblidat del món

Hi ha un home a l'andana És l'home del sac
Mastegant records El vell del cantó
Ballant amb la Carme Prenent el solet
Trojava l'amor Oblidat del món

Hi ha un home a l'andana (lletra i música: Rafa Xambó)
Mineralitzat
Barrejant els anys
L'olor d'aquell pit

Hi ha un home a l'andana
Que no aguarda res
Els dies de glòria
Se'ls va endur el temps

És l'home invisible
Que creua els carrers
Passeja voreres
Com un esperit

Hi ha un home a l'andana
Trenant solitud
Que mira en silenci
Estàtua de sal

L'ESTRANGERA

A la foscor de la cambra
L'estrangera que m'habita
Vestida amb fil de cotó
Se sent més forta i petita

Les escales de la pluja
Enmig la boca del llac
Ens han dut en aquest punt
Cabdelant intimitats

Ja no ens hi calen certes
Per il·luminar la cambra
Hem redolat per la riba
Abandonant les disfresses

L'esguard de dona atrevida
Se sosté sobre un enigma
La mirada no diu res
I ho diu tot de la bellesa

Vols que pugem aquell cim
I aprofitem el bon dia
Jo portaré la cistella
Tu portaràs l'alegria

Vols que pugem aquell cim
On diuen que es veu la vida
Digues que sí forastera
I seguirem la partida

La barana del desig
Recolza en un mos de préssec
Quan el riu t'haurà engolit
Diràs adéu estrangera

Dama d'un llac sense nom
Perfum d'algues com cireres
Nuesa de nits de lluna
Insomni de les esperes.

Vols que pugem...

Al naufragi voluntari
Em visitava la mussa
Bonica per estrangera
Preciosa de tan propera

(lletra i música: Rafa Xambó)

L'ECO DEL SOMNI

Somni d'un somni
Foc d'encenalls i memòria

Corrent amunt de tèrboles aigües,
A contrapès de vendavals i silenci,
En el rastre esborradís d'una lletra,
El miracle escrit dels pentagrames
I l'escalfor que pinta abril prenyats de llum.

Somni d'un somni...

Giragoneses del temps, vaivens anònims,
En l'harmonia agermanada de l'esquadra,
En el fragor de l'idioma alliberat a penes,
En la marxa d'igualtat d'homes i dones,
En el fulgor de metalls de la mà que s'alça.

Somni d'un somni...

I el vertigen de timbals de l'alegria,
En la multitud que va refent el sortilegi
I l'espiral infinita d'un compàs que besa
La pell tremolosa de primeres dianes,
En l'embriagada gratuïtat de la festa.

Somni d'un somni...

Rapte que és plenitud i absència,
Una memòria, una memòria
d'esquinçalls,
Fidelitat multiplicadora de l'herència,
Ecos d'un somni d'infinit
Que de nou i sempre recomença.

Somni d'un somni...

(Lletra: Manel Rodríguez-Castelló
Música: Rafa Xambó)

AIGUACELS

Vola un parotet a prop del poal

Unes mans menudes se li acosten
Fuig el parotet
Sents tot l'univers
Com s'escampa
Llum del mes de juny obrint l'estiu.

Trenques la bajoca, rentes els fesols,
Posen llenya per mantindre el foc
L'oli està calent
Ja posen la carn
Fem paella
Festa de diumenge al meu país.

Mares i menuts cullen albercocs,
El meló d'Alger espera dins del pou
Menges un fetget
Fas un glop de vi
Felicitat
I el pare s'arranca per fandangos.

Tot senzill i clar, un vent de llevant
L'harmonia de la gent a taula
Joia del record
Innocent del tot
Aigües netes
I corriem lliures vora riu.

(Lletra i música: Rafa Xambó)

ASSASSINS DEL SUD

Aquesta pau estranya no se'n va
mentides del poder a manta
aquestes guerres no s'aturaran
mentre els diners demanen tanta sang
disparen als infants
semblant d'horror la humanitat,
humanitat.

Matances d'africans enmig la mar
la por s'amaga dins la barca
les platges convertides en parany
algú s'apaga lluny de casa
i mai no sabràs què li ha passat
no plorarem,
no ploraràs al que se'n va.

No vull que plores,
no pots dir que em fas costat
Per què ens estan matant,
metralla en alta mar.

Assassins del sud,
assassins del sud
Ho dic ben clar per tots els que estan muts.

(Lletra: Rafa Xambó
Música: Albert Ortega)

EL RIU DELS ULLS

Un món per descobrir el nostre brama
Com les acàcies roges vora els xops
Del riu dels ulls, del riu dels ulls

I no són cap frontera les edats
Els solatge dels dos pous
Fita l'aigua bevable
De la darrera pluja

Les mans que desentelen a grapats
I alcen una casa a contraban
Des de l'arrel del riu ulls, del riu dels ulls

Amb terra roja sense palla ni ciment
Gota a gota de fang
Poem tardors

A dues aigües embocant sense garbells
Un hivern que ens farà forts
De mirades de riu
Del riu dels ulls, del riu dels ulls...

(Lletra: Isabel Garcia Canet
Música: Rafa Xambó)

CAP A CASA

Tocant el cel a l'últim pont aeri
Els somnis són reals
I sóc jo qui se'n torna
Que són les màscares del temps que moren
Perdudes les arrels de fum que foren
Tocant el cel me'n torne a casa.
Vaig cap al sud, adéu les nits gelades
S'estira l'animal
Mediterrani
Mentre les negres van cantant balades tristes
M'arriba la remor de veus llatines
Vaig cap al sud cantant balades.
S'ha encès l'estiu i mosseguem bresquilles
Desig tendral enmig
Del bram de la tempesta
Sabem que el nostre cor és un salvatge
Que només vol que redolar per les andanes
S'ha encès l'estiu per les andanes.
Com els xiquets que corren a la dula
L'escuma de l'atzar
I van buscant sirenes
Que fan sonar els versos de la mar
No pararem fins arribar als ulls de l'illa
Com els xiquets als ulls de l'illa.
Tocant el cel me'n torne a casa
Vaig cap al sud cantant balades
S'ha encès l'estiu als ulls de l'illa
S'ha encès l'estiu per les andanes

(Lletra i música: Rafa Xambó)